

gennem Statskassen. Vi vilde se, hvorledes Loven virkede i de første Aar, og viste det sig saa, at der ved denne Lov vilde blive paaført Kommuner Tab, skulde Statskassen erstatte disse Tab; vare Tabene kun ringe, beløb de sig kun til en 5 pCt.s Nedgang i Indtægten, skulde der ingen Erstatning ydes; jeg synes, det er den eneste fremkommelige Vej, vi kunne komme igennem dette Forhold paa. Og jeg vil sige overfor den højtærede Justitsminister, at vi Socialdemokrater stille os ikke paa det Standpunkt at ville have Accise og Erstatning, vi sige ikke baade-og. Vi sige, at vi ville først og fremmest have, at Statskassen skal yde Erstatning, og saa falder dermed hele Accisespørgsmaalet bort. Men hvis man fra Lovgivningsmagtens Side nægter at lade Staten yde Erstatning, da siger jeg, at vi som Købstadkommunernes Repræsentanter ere berettigede til at kræve nogen Erstatning for det Indtægtstab, de lide gennem de nedsatte Afgifter, som her foreslaas.

Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) citerede, hvad de jydsk Landboforeninger gennem et Andragende udtale, saa kan jeg som Modsætning hertil tillade mig at henvise til et andet Andragende, som følger med denne Betænkning, og som er indsendt gennem den danske Købstadforening, og hvor det fra den Side ligesaa stærkt betones, at man haaber, at Lovgivningsmagten vil tage Hensyn til de billige Krav, som de Købstæder have stillet, der have bragt store Ofre for denne Sags Løsning.

Piper: Den højtærede Justitsminister udtalte, at han i Bestemmelsen i § 2 saa Betyggelse nok for de Kommuner, som havde indført en god og fyldestgørende Kontrol. Jeg kan vedblivende ikke dele den højtærede Justitsministers Syn paa denne Del af Spørgsmaalet. En Slagtning udenfor offentlige Slagtehus vil aldrig kunne udføres med den Kontrol, med den Renlighed og den Akkuratesse som i offentlige Slagtehus, og de Byer, der have sat mange Penge i offentlige Slagtehus og i en fortrinlig Kødkontrol, have et Krav paa, at der ikke til dem indføres Varer, der ere ringere end dem, der produceres paa selve Stedet.

Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet vil jeg gøre opmærksom paa, at den Del af Udvalget, som holder paa, at Erstatningen skal ydes gennem en Accise, paafører de paagældende Kommuner saavel som Folk, der indføre Kød til Kommunerne,

et overordentlig stort Besvær, thi hvorledes skal man kunne opkræve denne Afgift, hvorledes skal man finde de Folk, som skulle betale den, hvis man ikke vedblivende lader dem komme med deres Kød og betale Afgiften til Kontrolstationen eller til Kontrolstationer ligesom nu? Det er altsaa det samme Besvær, man vil faa i Fremtiden, et Besvær og en dermed forbunden Udgift, som maaske langt overstiger den Kendelse, som skal betales.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at han ikke gik med til nu at indføre en Accise, nej, vi havde en Accise, og det var den, vi nu formindskede ved den ny Lov. Men Forholdet er jo det, at den Afgift, der for Øjeblikket betales, betales jo som Vederlag for udført Arbejde, for den Kontrol, der udføres. Det er Byerne, der ikke ere tilfredse med den Kontrol, der udføres i Nabokommunen, og som derfor ville have Varerne kontrollerede om igen. Men i Fremtiden skal der intet Arbejde gøres, der skal kun indkasseres Penge; det bliver en betydelig Forskel i Afgiftens Karakter.

Den højtærede Minister udtalte, at vi havde villet Erstatning en Gang for alle, men det er der jo ikke foreslaaet. Det, der er foreslaaet, er, at der ydes en aarlig Erstatning, indtil Indtægterne ved de paagældende Slagtehus og Kontrol vokse sig saa store, at de holde Byen skadesløs for de Udgifter, der ere forbundne med Driften og Forrentningen af de til Anlægget anvendte Kapitaler. Hvis man foreslog en Erstatning en Gang for alle, var det jo ikke udelukket, at en eller anden By kunde indkassere en større Sum og Afgifterne samtidig i Løbet af ganske kort Tid kunde vokse sig saa store, at den blev holdt skadesløs derigennem, og da vilde det blive Staten, der kom til at yde en Erstatning, som der i dette Tilfælde slet ikke var nogen Grund til. Den ærede Ordfører udtalte sig ganske modsat og maa vist der have misforstaaet Forslaget, idet han udtalte, at Erstatningen vil jo vare ved. Det er jo slet ikke Tilfældet. Erstatningen hører op, i det Øjeblik Byernes Indtægter af Slagtehusene og Kontrollen ere saa store, at de ere i Stand til at forrente Anlægskapitalen og dække Driftsudgifterne.

Den højtærede Minister udtalte, at der havde været et Samraad med Udvalget, hvor han ikke havde stillet sig afvisende til en Erstatning af Statskassen. Jeg maa beklage, at jeg ikke var til Stede ved dette Samraad. Det var ikke min Skyld, jeg